

Grzebowisko dla zwierząt domowych – Świnoujście

Potocznie „cmentarz dla zwierząt domowych”

Opracowała : Sylwia Marszałek Świnoujście-~~XXXXXXXXXX~~

Dlaczego powinno się utworzyć cmentarz dla zwierząt domowych w Świnoujściu?

Celem jest umożliwienie mieszkańcom miasta dostępu do usług pogrzebowych dla zwierząt na najwyższym, europejskim poziomie. Nie powinniśmy się godzić na to by zwierzę domowe, które traktowane jest jak członek rodziny było według obowiązującego prawa traktowane jak zwykły odpad a jego szczątki spalane razem ze śmieciami. Niedopuszczalne jest również stosowanie praktyk pochówku zwierząt w ogródkach przydomowych czy też lasach co jednakże ze względu na obowiązujące prawo oraz brak miejsca pochówku w Świnoujściu jest częstym zjawiskiem.

Podstawowe przeszkody w Świnoujściu?

W mieście obowiązuje miejski plan zagospodarowania przestrzennego w którym nie ma wyznaczonego miejsca na pochówek zwierząt. Ze względu na mapy zagrożenia powodziowego wyznaczenie takiego miejsca może sprawić trudność jednak poprzez prowadzony projekt budowy systemu melioracji miasta czas potrzebny na opracowanie planu i wyznaczenie odpowiedniego terenu mógłby ulec przyspieszeniu.

Podjęmowano próby utworzenia takiego miejsca podczas projektu budowy schroniska dla bezdomnych zwierząt w Świnoujściu w roku 2006 przy terenie schroniska nie znaleziono odpowiedniego miejsca. Być może należałoby poszerzyć obszar wokół schroniska w celu zbadania przydatności gruntu pod tą inwestycję.

W projekcie budżetu Obywatelskiego edycja na rok 2015 znalazł się pomysł utworzenia grzebalnika dla zwierząt jednakże ze względu na powyższe (brak wyznaczonego w tym celu terenu) nie przeszedł on procedury weryfikacyjnej i nie został on dopuszczony do fazy głosowania.

Zainteresowanie tym tematem wyraźnie wskazuje na to, że miejsce takie jest potrzebne w Świnoujściu.

Podstawa prawna

Na gruncie przepisów uprzednio obowiązujących zasady funkcjonowania grzebowisk zwierząt określało rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 23 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych warunków weterynaryjnych przy zbieraniu, przetwarzaniu, grzebaniu lub spalaniu zwłok zwierzęcych i ich części oraz odpadów poubojowych (Dz. U. z 1999 r. Nr 3, poz. 23).

Rozporządzenie utraciło moc dnia 1 stycznia 2003 r. w związku z art. 2 pkt 4 i art. 5 ustawy z dnia 25 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej oraz ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 129, poz. 1438).

Przepisy powyższe wymagały, by podmiot zajmujący się grzebaniem odpadów zwierzęcych zapewnił, aby działalność ta była zlokalizowana w miejscu zabezpieczonym przed zakażeniem wody zdatnej do picia i nie powodowała uciążliwości dla środowiska naturalnego. Teren grzebowiska miał być ogrodzony, winno być na nim znajdować wydzielone pomieszczenie do tymczasowego przetrzymywania odpadów zwierzęcych oraz urządzenia do dezynfekcji. Odnośnie do grzebania odpadów zwierzęcych wymagano, by było ono dostatecznie głębokie, a warstwa ziemi nad nimi wynosiła co najmniej 150 cm. Przed zagrzebaniem odpady zwierzęce powinny być złane lub posypane środkiem dezynfekującym.

Warunki prowadzenia grzebowiska zwierząt określone są przez radę gminy na podstawie art. 7 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 1399 z późn. zm.)[3] Warunki grzebania zwłok zwierząt domowych określa też art. 8 rozporządzenia (WE) NR 1069/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r.

Wśród ww. wymagań, dostępnych w gminnych Biuletynach Informacji Publicznej, wymienia się m.in.:

- lokalizację zgodną z planem zagospodarowania przestrzennego;
- posiadanie tytułu prawnego do dysponowania nieruchomością zabudowaną, przeznaczoną pod grzebowisko;
- przeprowadzenie przed zlokalizowaniem grzebowiska badań wybranych zagadnień charakteryzujących środowisko przyrodnicze: (np. badań gruntów do głębokości pierwszego poziomu wody gruntowej i określenia ich rodzaju, struktury, zawilgocenia, zawartości węgla wapnia oraz stopnia kwasowości; badań stosunków wodnych obejmujących rozeznanie głębokości i zmienności poziomu wód gruntowych oraz kierunku ich spływu);
- wymóg doboru lokalizacji w oparciu o kryterium dogodności warunków geologicznych, wykluczenia możliwości wywierania szkodliwego wpływu na otoczenie;
- wymóg lokalizacji na krańcach miasta, w izolacji od zabudowań, w pobliżu miejscowej sieci komunikacyjnej;
- minimalne odległości grzebowiska od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych; odległość od ujęć wody o charakterze zbiorników wodnych, służących jako źródła zaopatrzenia sieci wodociągowej w wodę do picia i potrzeb gospodarczych;
- minimalna głębokość, na jakiej należy grzebać zwłoki zwierzęce oraz rodzaje zabiegów dezynfekujących, jakim powinny być one poddane przed zakopaniem;
- środki techniczne (pojazdy, urządzenia, itp.) odpowiednie, w ilości i jakości, do zakresu planowanej działalności;
- wymóg organizacji pomieszczenia z urządzeniami chłodniczymi do tymczasowego przetrzymywania padłych zwierząt oraz wyposażenia w odpowiednie urządzenia do dezynfekcji;
- zabezpieczenie terenu grzebowiska przed dostępem osób postronnych;
- prowadzenie i przechowywanie rejestru i dokumentacji zawierających informacje o gatunkach i pochodzeniu padłych zwierząt oraz ich części;
- wymagania w zakresie rodzaju środków ochrony indywidualnej i odzieży roboczej oraz

zasad ich odkażania i czyszczenia.

Zakres powyższych wymagań nie ma charakteru katalogu zamkniętego i nie wpływa bezpośrednio z przepisów ustawowych. Dobór tych wymagań przez organy gminy winien jednakże gwarantować, że zakopanie zwłok zwierzęcych lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nie będzie powodowało zagrożeń dla zdrowia zwierząt i ludzi [tak – art. 24 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi. Wymagania te są w większości wzorowane na przepisach dotyczących cmentarzy.

Zgodnie z art. 54 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 145 z późn. zm.) - dalej pr. wod. lokalizowanie cmentarzy oraz grzebanie zwłok zwierzęcych może być zabronione lub ograniczone na terenach ochrony pośredniej ujęcia wody.

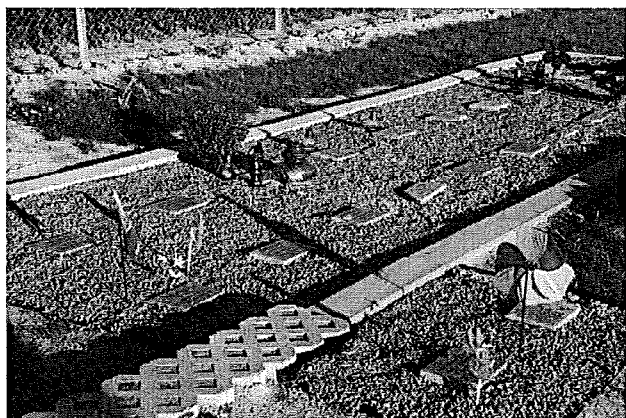
Nieobowiązująca już ustawa o ochronie przyrody z 1991 r. zaliczała cmentarze grzebalne i niegrzebalne oraz grzebowiska zwierząt do terenów zieleni (art. 2a pkt 14a). W świetle rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 38, poz. 454) - dalej r.e.g.b. grzebowiska zwierząt są zaliczane do „innych terenów zabudowanych”, nie wymienionych wśród terenów mieszkaniowych i przemysłowych.

Przykładowe Grzebowiska dla zwierząt w Polsce :

1. Konik nowy gmina Halinów : <http://psilos.republika.pl/cmentarz.html>

2. Granica – cmentarz małych zwierząt – Ropczyce : <http://www.cmentarz-dla-zwierzat.pl/?p=kontakt>

3. Tęczowy Most – Szymanów koło Wrocławia

4. Cerber – cmentarz w Łodzi

5. Cmentarz małych Zwierząt - Rzędziany

